

سه قول هوالل و دوو ففقه و فقههك. ش ما باره وانی

به حوكمی ئه وهی هه م فقه و هه م ئیسلامی بووم کاتی خه، ئه وه
له قه ناغی ژیا نی فقه یاتیم و سه رد می ئیسلامی بوونم دا، فقه یه کمان
له گه دابوو، ئه ستا له یه کهک له مزگه وته کان له وه وه لری پایتهخت
مه لایه، زه ره به تووندی ئیسلامی بوونی گرتبوو و تا به یه ئیسلامیزمه کی
ده گمایه بوو. زه رجار ده یگووت له په ناو ئه وه وه بهازه په ره زه ی (ئیسلامی
سیاسی) و کاری ده وه و بانگخوازی، ئه نجامدانی هه موو شته که دروست و
هه گه په دراوه. هه نده که جار به شخه و گاه ته که توه وه مان ده کرد،
ده یگووت: ته نا نه زینا (سه کسی ناشه رعی) یش دروسته.

واتا ماکیا فیلی وته نی (الغایه تبرر الوسيلة) و ئا مان نه کان
ئا مه از نه کان وه ده که نه، جا هه ره له وه سه نه گه میکیا فقه لیا نه یه وه،
ئیسلامی نه کان زه ره شتیان وه واکر دبوو له په ناو گه یشتن به ئا مان نه که یان
گه له شتیان ده کرد و زه ره شتیان له سه ره خه یان قبه ده کرد، به نموونه
ده یانگووت: ئه مه ئه ستا له قه ناغی ده وه وه به ده سه لاته دایه، مه سیح
وته نی شاه په کیان له لا وه وه ته یه استه ته دا، ته لای چه پیشیان به
به ابگره. یان، گه ره کراسه که تیان له دزی، ته ده ره په که شتیان وه به ده. تا
ده گه یه به قه ناغی ته مکیه و ده وه ته داری و جه به جه کردنی
ئه حکامه کانی شه ریه ته و به نانی ده وه ته سیو کراتی،

ئه وسه به کاهی دهی خه مان ده توانیه ده گم و ئایدیا کانی خه مان،
ئایدیه له ژیا و بیر و باوه و ئه قیده ی خه مان سه په نه نه و چه ویستمان
بیکه یه و به یه یه و که سه که کاتی خه و له کاتی دوو وه یه و لاواری و
به ده وه ته یمان دا، شاه په کی تیا هه دابیه، له ته ته وه جه گایدا دوو شاه ی
تیا هه ده ده یه وه. به یه ناچاریه ئه ستا له گه به به یار کانی دیفاکته
دا خه مان بگونه نه نه و هه نده که شته بکه یه و به یه یه و به یه نه ژه ره باری
ئه مری واقیه وه.

ئه وه هه نه ئیسلامی سیاسی من ئه ندامیه بووم و له یه یه حزبه که یان دا
کارم ده کرد، زه ره کاریان ده کرد و چه نه دینه چا که یان ئه نجام ده دا،
له حقه قیه ته ده به وایان په نه بوو، وه له به سه رنه اکه شانی ئه ویترو
خستنه ژه ره کاریگه ری خه که به ژه ره ئایدیه له ژیا که یان ئه نجامیه
ده دا.

له کار کردنیشدا زه ره زیره که و فقه بهازه و هه تا به یه تکتیک بهزه و
هونه رمه نه و له زان بوون، له جو له اندنی هه ست و سه زی خه که که به لای

خٲان و وٲرچٲرخاندنيان بٲ ئاٲاستٲى ٲٲباز و ئايدىٲىلٲٲزىاى
خٲان.

جا فٲقٲىٲكى هاوٲٲم هٲبو، ئٲمٲش لٲو دٲىٲى تٲدا بووين، دٲستمان
كردبوو بٲكارى دٲعوٲو بانگخوازى و گٲمٲى ٲاكٲشانى سٲرنجى خٲٲك
بٲٲاى خٲمان و بٲ ئىسلاميزم كردنيان. يان هٲر هيچ نٲبٲت دٲمانگووت
بيا نكٲين بٲ هاوسٲز و لايٲنگر، يان، دٲزاىٲتيمان نٲكٲن. جا ئٲمٲش
بٲ حوكمى ئىسلامى بوونمان و خوٲندنى دٲرس و وانٲ لاي ئىسلامىٲكان،
زٲر لٲزان و فٲٲبازبووين. دوو قوتابى قوتابخانٲى ئىسلامىٲكان
بووين و لٲتاكٲيك و فريودان و، زٲر بٲ حٲماسٲتيشٲوٲ دٲعوٲمان لٲ
ئىسلامىٲكان دٲكرد. جا هٲموو شٲوازٲكمان دٲگرتٲ بٲر، تٲنها
لٲٲناو سٲرنج ٲاكٲشانى خٲلكى بٲٲاى خٲمانداو بتوانين هٲست و
سٲزيان بٲ ئاٲاستٲى بير و باوٲٲٲ ئىسلامىٲ سياسىٲكٲماندا
بجووٲٲنين. وٲكوو سٲردانى كردنى خٲٲكى دٲ، قسٲى نٲرم و
لٲوبٲخٲندىٲى و ٲوو خٲشى، تٲكٲلاوى گٲنج و هٲرزٲكارٲكان و .. تاد.
ٲٲٲكى خٲريكى ٲياسٲبووين و ژنٲكمان ديت لٲٲش دٲرگاي حٲوشٲى
ماٲٲوٲيان دانىشتبوو،

يٲكسٲر من ئٲو فٲقٲىٲ بٲ يٲكٲريمان گووت: چٲن بتوانين و چى بكٲين
تا مٲىلى بٲ ئىسلامىٲكان ٲاكٲشين؟

ٲٲكٲوتين كٲ هٲردوو كمان بٲٲين يٲكٲو خٲمٲكى قورئانمان لٲت كردىٲ
و تٲ ئاگادار نيت!

دواى ئٲوٲى سٲاو چاك و چٲنيمان لٲ ژنٲكٲ كرد و ٲٲمان گٲت:
ٲلكٲ(ٲوورٲ) خٲتمان لٲت كردىٲ. ژنٲى بٲستٲ زمان خٲريك بوو لٲ
خٲشان باٲبگرتٲ و بفٲيت و تابٲٲيت كٲيفى هات و يٲك گونىٲ دووعاى
مراز حاسٲ بوون و خٲرى بٲكردين. لٲٲاستى دا ٲش بگٲين بٲ ژنٲكٲو
سٲاوٲ لبكٲين، يٲكٲو سٲ قولهو وٲٲامان خوٲند.

لٲ ئىسلام فٲرموودكٲ هٲٲى دٲلٲت: سٲ جار خوٲندنى سورٲتى(الإخلاص)،
واتا: سٲ قل هواللٲ بخوٲنٲ بٲخٲمٲكٲ حيسا بٲ.